

Act. no. 415.1

Bergen, 25.10.89
SÅJ/TAA

FORSKRIFT OM MERKING AV FISKEREDSKAPER.

Fiskeridepartementet har den 10. oktober 1989 i medhold av §§ 1 og 23 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., bestemt:

KAPITTEL I. VIRKEOMRÅDE.

§ 1. Virkeområde.

Forskriften gjelder for merking av fiskeredskap med tilhørende utstyr for fiske i sjøen.

For fiske med norske fartøy gjelder forskriften i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon utenfor det norske fastland med mindre annet er bestemt. For utenlandske fartøy gjelder forskriften for fiske i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland.

KAPITTEL II. GENERELLE MERKEBESTEMMELSER.

§ 2. Identitetsmerking.

Faststående og drivende fiskeredskap som står i sjøen, skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke. Dersom registreringspliktig fartøy ikke nyttes, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Minst ett av vakene på redskapet skal være påført merke.

Not eller mær (pose) som brukes til låssetting, merkes som bestemt i første ledd. Likevel slik at minst to vak skal være forskriftsmessig merket.

Merking skal foretas på selve redskapet, hvis dette ikke har vak.

Med vak menes også blåser og bøyer.

KAPITTEL III. SPESIELLE MERKEBESTEMMELSER UTENFOR 4 N. MIL.

§ 3. Faststående redskap.

Faststående garn- og linerredskap som står helt eller delvis i Norges økonomiske sone, skal være merket slik:

a) Endebøyer.

Om dagen skal redskapet i hver ende ha bøye med stang forsynt med radarreflektor eller flagg. Etter solnedgang skal det i hver ende av redskapet være bøye med refleksmidler (jfr. bokstav f)) og stang forsynt med lys (jfr. bokstav g)) slik at endebøyene angir redskapets posisjon og utstrekning.

b) Vestre endebøye.

Om dagen skal den vestre (halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye ha to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom flaggene skal være minst 25 cm. Radarreflektor kan brukes i stedet for det øverste flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha to lys. Avstanden mellom lysene skal være minst 50 cm.

c) Østre endebøye.

Om dagen skal den østre (halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye ha ett flagg. Radarreflektor kan brukes i stedet for flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha ett lys.

d) Bøyeavstand. Midtbøyer.

Avstanden mellom merkebøyene på et redskap skal ikke overstige 1 nautisk mil. Redskap med lengde over 1 nautisk mil, skal ha en eller flere bøyer (midtbøyer) mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c). Etter solnedgang kan slik bøye likevel være uten lys, så lenge avstanden fra lys på redskapet ikke overstiger 2 nautiske mil.

e) En endebøye.

Gjør bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke det umulig å ha bøye i hver ende av redskapet, skal redskapets lengde fra endebøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Bokstavene b) og c) gjelder tilsvarende, ettersom redskapet står i øst-eller vestretning av endebøyen.

f) Bøjestang. Refleksmidler.

Stangen på merkebøyene skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vak, bøjestang eller toppmerke skal forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.

g) Bøyelys.

Lyset på bøyestangen skal være gult og synlig i en avstand av minst 2 nautiske mil i god siktbarhet og mørke. Det kan nyttes lys som er tent hele tiden med samme styrke (fastlys), eller blinklys. På samme bøye kan det ikke nyttes både fastlys og blinklys. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Brukes to blinklys på samme merkebøye, skal disse være synkronisert, slik at de blinker i takt.

§ 4. Drivende redskap.

Drivende garn- og linerredskap som står i sjøen, skal være merket slik:

a) Endebøyer.

For endebøyer gjelder § 3 bokstav a) tilsvarende. Begge endebøyer skal utstyres som bestemt i § 3 bokstav c).

b) Bøyeavstand. Midtbøyer.

Avstanden mellom merkebøyene på et redskap skal ikke overstige 2 nautiske mil. Redskap med lengde over 2 nautiske mil, skal ha en eller flere bøyer (midtbøyer) mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i § 3 bokstav c).

c) Blåser.

Garnlenke med lengde over 1 nautisk mil skal mellom merkebøyene ha en eller flere blåser med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

d) Bøyestang. Refleksmidler. Bøyelys.

§ 3 bokstavene f) og g) gjelder tilsvarende.

e) En endebøye.

Når redskapet er festet i et fiskefartøy, er det ikke nødvendig med merkebøye i denne enden.

KAPITTEL IV. SPESIELLE MERKEBESTEMMELSER FOR FINNMARK INNENFOR 4 N. MIL.

§ 5. Faststående garn- og linerredskap.

Faststående garn- og linerredskap som på kysten av Finnmark står innenfor 4 nautiske mil fra gunnlinjen, skal hele døgnet føre

dagmerking som bestemt i § 3 bokstavene a) - d). Er det umulig å bruke stang med høyde minst 2 meter som bestemt i § 3, bokstav f), kan det nyttes stang som er minst 1 meter høy over vannlinjen. Dersom redskapets utstrekning ikke overstiger 1 nautisk mil, kan det nyttes en endeboye, jfr. § 3, bokstav e) annet punktum. Bøystengene bør forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.

KAPITTEL V. FELLESBESTEMMELSER.

§ 6. Typegodkjennelse.

Merkebøyer, herunder lys, refleksmidler og radarreflektorer nyttet av norske fartøy, skal være typegodkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan fastsette forskrifter om typegodkjennelse av fiskeredskap.

§ 7. Ikrafttreden.

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrift av 28. januar 1985 om merking av fiskeredskap.
